

Въ първитѣ два мѣсеци отъ откриване на банката, т. е. до 1 юлий 1879 г., съ завеждане на работитѣ ѝ сж били натоварени руситѣ Карбонеръ и Крижановски.

Слѣдъ оттегляването на руситѣ, по силата на берлинския договоръ,⁵⁾ управлението на банката прѣмина въ български рѣцѣ.

Първиятъ български съставъ на персонала при банката на 1 юлий 1879 г., на която дата руситѣ Карбонеръ и Крижановски сж излѣзли, е билъ: Георги К. Желѣзковичъ — управитель, Исидоръ Михайловичъ — контрольоръ, Павелъ Икономовъ — книгководитель, Георги Грековъ — касиеръ и Никола Ивановъ и Христо Игнатовъ — бройци (разсилни), всичко 6 души.

Първиятъ скотовъ комитетъ е билъ избранъ на 5 августъ 1879 г. и то слѣдъ като е билъ измѣненъ § 9 отъ устава на банката въ смисълъ, че „6-тъ депутати за скотовъ комитетъ се избиратъ за 1 година (вмѣсто за 3 години) отъ по-първитѣ търговци на мѣстото (вмѣсто отъ градскитѣ и окр. съвѣтници), гдѣто се отвори банката или нѣкой неанъклонъ, и то измежду тия мѣстни търговци, които иматъ продавници въ това сжщото мѣсто поне отъ 1 година насамъ“. (Вж. указъ № 47 отъ 26 юлий 1879 г., помѣстенъ въ бр. 3 на „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 11 августъ 1879 г.). Нуждата отъ едно такова измѣнение на § 9 отъ устава на банката е била продиктувана отъ обстоятелството, че при избора на членове за първиятъ скотовъ комитетъ, — изборъ, извършенъ на 16 юний 1879 г. въ София, — сж били избрани лица, които не сж били търговци⁶⁾. Ето защо, на 5 августъ 1879 г. е билъ избранъ новъ съставъ, на основание горното измѣнение на § 9 отъ устава. Избранитѣ на 5 августъ лица за скотовъ комитетъ сж били утвърдени съ указъ № 95 отъ 14 августъ 1879 г., помѣстенъ въ бр. 4 отъ 18.VIII. 1879 г. на „Държавенъ Вѣстникъ“⁷⁾.

Членоветѣ на първия скотовъ комитетъ обаче не сж засѣдавали дълго. Още на 17 августъ 1879 г. тѣ сж отправили заявление до Министерството на Финанситѣ да разясни по-добрѣ § 23 отъ устава относително отговорността имъ, тъй като, споредъ тѣхъ (членоветѣ на комитета), възможно е било да се иска материална отговорностъ въ случай че банката прѣтърпи загуби отъ скотовитѣ операции, удобрени отъ тѣхъ. Министерството е отговорило, че то не е рѣшило въпросътъ за отговорността имъ. Тогава членоветѣ на скотовия комитетъ подаватъ оставка и, отъ 1 май 1880 г. насетнѣ, не сж засѣдали. Банката е скотирала полици слѣдъ тази дата безъ скотовъ комитетъ дори до деня на реформирането ѝ (1 септемврий 1885 г.).

⁵⁾ Споредъ прелиминарния миръ въ Санъ-Стефано, срокътъ за дѣйность на приврѣмненото руско управление въ България бѣ опредѣленъ на 2 години отъ сключане на договора; а споредъ берлинския договоръ този срокъ бѣ намаленъ на 9 мѣсеци.

⁶⁾ Измежду избранитѣ лица на 16 юний 1879 г. за скотовъ комитетъ, Хаджи Маго Стояновъ, Димитъръ Михайловъ, Пешо Тодоровъ, Никола Георгиевъ, Георги Панчовъ и Никола Тъпчилещовъ, се указвало че първитѣ трима не сж търговци и били замѣнени съдруги 3 лица, а именно Янко С. Ковачевъ, Кирко Вавовъ и Мордохай Хавитъ.

⁷⁾ При вториятъ изборъ, извършенъ на 5 августъ 1879 г., за скотовъ комитетъ на банката сж били избрани слѣднитѣ лица: Мордохай Хавитъ, Никола Георгиевъ, Хаджи Маго Стояновъ, Дим. Х. Яковъ, Георги Панчевъ и Янко С. Ковачевъ. Понеже Н. Георгиевъ е билъ избранъ по-напрѣдъ за софийски окръженъ хазначей, то, вмѣсто него, Финансовото Министерство е назначило Аврамъ Давидъ.